

Sygn. akt XVII AmE 67/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o cofnięcie koncesji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 lutego 2016 r. znak (...)

I. Oddala odwołanie.

II. Zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1 440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz

Sygn. akt XVII AmE 67/16

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany), na podstawie art. 41 ust.3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 ze zm. – dalej Pe) w związku z art. 58 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 ze zm. – dalej: Usdg), decyzją z dnia 17 lutego 2016 r. nr (...) cofnął (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. (Przedsiębiorca, Spółka, powód) koncesję na obrót paliwami ciekłymi udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 14 stycznia 2014r. nr (...), ze względu na rażące naruszanie warunków określonych w koncesji na obrót paliwami ciekłymi, szczególnie warunków określonych w:

1. przedmiocie i zakresie koncesji poprzez prowadzenie działalności koncesjonowanej przy wykorzystaniu infrastruktury zlokalizowanej na terenie bazy paliw pomimo wyłączenia takiego sposobu prowadzenia działalności koncesjonowanej w przedmiocie i zakresie koncesji;
2. w punkcie 2.1.1. koncesji poprzez niewnoszenie, zgodnie z art. 34 ustawy Prawo energetyczne, corocznych opłat do budżetu państwa w wyznaczonym terminie oraz poprzez naruszenie art. 33 ust.1. pkt.1 Pe;
3. punkcie 2.2. koncesji tj. szczególnych warunków wykonywania działalności objętej koncesją, ze względu na właściwą obsługę odbiorców poprzez niewywiązywanie się z obowiązków nałożonych przez powyższe warunki;

4. punkcie 2.4.1. koncesji poprzez niepoinformowanie o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej koncesją.

W złożonym odwołaniu (...) sp. z o.o. zaskarżyła decyzję Prezesa URE w całości. Powód zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 41 ust. 3 Pe oraz art. 58 ust. 2 pkt 1 Usdg w związku z art. 33 ust. 1 pkt 1, 3, art. 34 i art. 37 ust. 1 pkt 1 Pe, polegające na uznaniu, że w przypadku skarżącego zachodzą przesłanki do cofnięcia koncesji ze względu na rzekome rażące naruszenie warunków określonych w koncesji podczas gdy:

a) zarzuty dotyczące rzekomego prowadzenia działalności koncesjonowanej przy wykorzystaniu infrastruktury zlokalizowanej na terenie bazy paliw pomimo wyłączenia takiego sposobu prowadzenia działalności koncesjonowanej w przedmiocie i zakresie koncesji nie są poparte żadnymi ustaleniami wynikającymi z przeprowadzonego postępowania dowodowego, ponieważ organ wydający decyzję nie przeprowadził żadnych dowodów, a jedynie oparł się na informacji innego organu prowadzącego postępowanie kontrolne w zakresie prawidłowości rozliczania podatku od towarów i usług, która to informacja nie ma charakteru wiążącej, nie jest ani decyzją, ani protokołem z badania ksiąg, a postępowanie to nie zostało zakończone, co przesądza o braku możliwości wydania jakichkolwiek rozstrzygnięć mających wywoływać skutki prawne w postępowaniach prowadzonych przez inne organy jak niniejsze postępowanie, w zakresie dotyczącym koncesji udzielonej skarżącemu, tym bardziej, że postępowanie kontrolne, z którego pochodzi przywoływana w zaskarżonej decyzji informacja, nie zostało zakończone, a tym samym nie może być mowy o jakichkolwiek ustaleniach przed zakończeniem badania materiału objętego kontrolą, a przede wszystkim przedmiotem tego postępowania był zupełnie inny zakres przedmiotowy - rozliczenie podatku - i organ je prowadzący - Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W. (UKS) - nie miał żadnych uprawnień do podejmowania jakichkolwiek ustaleń w przedmiocie koncesji na obrót paliwami ciekłymi czyli w przedmiocie objętym zaskarżoną decyzją,

b) zarzut dotyczący niewnoszenia corocznej opłaty nie może być traktowany w kategoriach rażącego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów prawa energetycznego, ponieważ nie zostały zbadane obiektywne okoliczności wskazujące na brak zawinienia po stronie skarżącego w tej kwestii, a interes budżetu Skarbu Państwa nie jest zagrożony,

c) zarzut dotyczący rzekomego naruszenia art. 33 ust. 1 pkt 1 i art. 37 ust. 1 pkt 1 Pe dotyczący rzekomych nieprawidłowości związanych z udokumentowaniem tytułu prawnego do lokalu przy ul. (...) jest całkowicie błędny ponieważ przywołane przepisy dotyczą pojęcia siedziby, to jest miejscowości zgodnie z definicją z art. 41 kc - w przypadku skarżącego miasta W., a okoliczności te były badane na etapie udzielania koncesji;

d) zarzut dotyczący naruszenia warunków koncesji mający polegać na niewłaściwej obsłudze odbiorców w związku z rzekomymi nieprawidłowościami wskazanymi powyżej jest całkowicie błędny z przyczyn wykazujących powyżej bezpodstawność zarzutów kierowanych przez organ wobec skarżącego;

e) zarzut dotyczący rażącego naruszenia warunków koncesji mający polegać na rzekomym niepoinformowaniu o rzekomych istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej koncesją, czego wyrazem miało być zaniechanie informowania o zmianach osobowych w gronie wspólników skarżącego jest błędny ze względu na fakt, iż zmiany takie są normalną praktyką funkcjonowania spółek kapitałowych i niewątpliwie nie mają istotnego znaczenia z punktu widzenia wykonywania działalności objętej koncesją.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz zasądzenie kosztów procesu. Jednocześnie skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do chwili prawomocnego zakończenia postępowania.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. Po ponownej analizie sprawy i zarzutów odwołania podtrzymał wyrażone w zaskarżonej decyzji stanowisko i stwierdził, iż brak podstaw do jej uchylenia. Zdaniem Prezesa URE w sprawie bezsporne jest, że powód prowadząc działalność koncesjonowaną rażąco naruszył warunki określone

w koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Wskazał, iż w udzielonej powodowi koncesji został określony przedmiot i zakres koncesji obejmujący obrót paliwami ciekłymi z wyłączeniem obrotu tymi paliwami przy wykorzystaniu stacji/baz paliw i autocystern oraz z wyłączeniem obrotu konfekcjonowanymi paliwami ciekłymi. W koncesji nałożono na powoda obowiązek spełnienia określonych przepisami prawa warunków wykonywania działalności gospodarczej oraz wykonywania działalności na zasadach określonych w ustawie Prawo energetyczne. W koncesji określono także szczególne warunki wykonywania działalności koncesjonowanej ze względu na właściwą obsługę odbiorców. Prezes URE udzielając koncesji pouczył powoda o przesłankach, które mogą spowodować cofnięcie koncesji, określonych w art. 41 Pe oraz w art. 58 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Prezes URE nie zgodził się z powodem, iż nie mógł w postępowaniu w sprawie udzielenia koncesji skorzystać z informacji oraz ustaleń dokonanych i przekazanych przez Urząd Kontroli Skarbowej. Ustalenia dokonane przez UKS w prowadzonym wobec powoda postępowaniu kontrolnym bezspornie potwierdziły fakt prowadzenia przez powoda działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi za pomocą infrastruktury zlokalizowanej na terenie bazy paliw w M., a więc niezgodnie z przedmiotem i zakresem udzielonej koncesji. Pozwany podkreślił, że w toku niniejszego postępowania powód nie udzielał żądanych przez pozwanego informacji oraz nie odpowiedział na kilkukrotne wezwania Prezesa URE o przedstawienie szczegółowych informacji dotyczących prowadzonej działalności.

Pozwany nie zgodził się także z argumentacją powoda dotyczącą niewnoszenia w terminie corocznej opłaty koncesyjnej. Zauważył, że pierwsza opłatę z tytułu koncesji powód uiszczył dopiero półtora roku po terminie, a drugą pół roku po terminie. Do dnia sporządzenia odpowiedzi na odwołanie (20 lipca 2016 r.) powód nie uiszczył także corocznej opłaty koncesyjnej za rok 2016 r.

Pozwany zaznaczył, że jednym z warunków udzielenia koncesji jest posiadanie siedziby (art. 33 Pe). Mimo wezwania Prezesa URE powód nie przedstawił żadnego tytułu prawnego do lokalu wskazanego jako siedzibą spółki we W.. Z ustaleń pozwanego wynika, że powód nie prowadzi działalności pod adresem ul. (...) we W., a korespondencja przekierowywana jest z tego adresu do J..

Prezes URE podkreślił, że zgodnie z zeznaniami świadków wynikającymi z protokołów przesłuchań w UKS, dostawcą paliwa na bazę w M. była spółka niemiecka (...) posiadająca koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. W związku z tym dostawca powinien dokonywać badania laboratoryjnego paliw kupionych z zagranicy oraz przekazywać wyniki tej kontroli swojemu odbiorcy. Powód nie przedstawił natomiast tych dokumentów, a ponadto jako swoich dostawców wskazywał inne spółki.

Odnosząc się do argumentacji powoda dotyczącej zaniechania informowania Prezesa URE o zmianach osobowych w gronie wspólników, pozwany wskazał, że Prezes URE jest obowiązany sprawdzić m.in. niekaralność członków zarządu spółki prowadzącej działalność koncesjonowaną. Zmiana udziałowców i członków zarządu jest niewątpliwie istotną zmianą i powinna być zgłaszana Prezesowi URE w ciągu 14 dni. Natomiast powód dwukrotnie zaniechał tego obowiązku.

W odpowiedzi na zarzut powoda, że nie zastosowano wobec koncesjonariusza innych środków przewidzianych w Pe, pozwany wskazał, że miesiąc przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie zostało wszczęte wobec powoda postępowanie w sprawie wymierzenia powodowi kary pieniężnej w związku z naruszeniem warunków koncesji. Jednak powód nie odniósł się w żaden sposób do zarzutów oraz dwukrotnie nie odpowiedział na wezwania Prezesa URE do przedstawienia swoich przychodów za 2015r., co potwierdza lekceważące zachowanie wobec organu koncesyjnego i brak poszanowania dla obowiązków wynikających z udzielonej koncesji.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na podstawie koncesji udzielonej decyzją z dnia 14 stycznia 2014r. znak (...) prowadzi działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami ciekłymi z wyłączeniem

obrotu tymi paliwami przy wykorzystaniu stacji/baz paliw i autocystern oraz wyłączeniem obrotu konfekcjonowanymi paliwami ciekłymi.(k.8v)

Zgodnie z warunkiem 2.1.1. udzielonej koncesji koncesjonariusz jest obowiązany do spełnienia określonych przepisami prawa warunków wykonywania działalności gospodarczej oraz do wykonywania działalności objętej koncesją na zasadach określonych w ustawie- Prawo energetyczne oraz wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych. (k.8v)

Zgodnie z art. 34 § 1 Pe przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, wnosi coroczną opłatę do budżetu państwa, obciążającą koszty jego działalności (opłata koncesyjna). Opłatę wnosi się w sposób i w wysokości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 3 Pe.

W koncesji określono także szczególne warunki wykonywania działalności ze względu na właściwą obsługę odbiorców zobowiązując koncesjonariusza m.in. do każdorazowego ustalenia, czy środki transportu, którymi dokonywany będzie przewóz paliw, spełniają wszelkie wymogi określone przepisami prawa, w tym posiadania aktualnych dokumentów (...) oraz do posiadania ważnego dokumentu określającego parametry fizyko-chemiczne danej partii paliwa będącego przedmiotem obrotu, wydanego każdorazowo przez bezpośredniego sprzedawcę tego paliwa (punkty 2.2.2. i 2.2.5. warunków koncesyjnych-k.9).

Koncesjonariusza zobowiązano nadto do udzielania informacji na temat prowadzonej działalności oraz istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej koncesją.(punkt 2.4.1. warunków koncesyjnych- k.9v).

Udzielając koncesji pouczone koncesjonariusza o przesłankach które mogą spowodować cofnięcie koncesji, określonych w art. 41 ust. 3 Pe w zw. z art. 58 Usdg. (k.10v)

Pismem z dnia 19 maja 2015 r., w związku z powyższą informacją o nieuiszczeniu przez koncesjonariusza należnego podatku VAT z tytułu obrotu paliwami, Prezes URE wezwał powoda do złożenia wyjaśnień i przesłania stosownych dokumentów w terminie 14 dni od otrzymania wezwania. (k.3 akt adm.) W odpowiedzi przedsiębiorca przesłał zaświadczenie (...) o niezaleganiu w podatkach. (k.5 akt adm.)

Pismem z dnia 14 lipca 2015r. , w związku z powyższą informacją o nieuiszczeniu przez koncesjonariusza należnej na podstawie art. 32 Pe opłaty rocznej w tytułu posiadanej koncesji, Prezes URE wezwał powoda do wyjaśnienia, dlaczego powód nie przestrzega w powyższym zakresie warunku koncesyjnego 2.1.1. oraz do zaprzestania naruszania warunku 2.1.1 udzielonej koncesji.(k.8 akt adm.)

Pismem z dnia 13 sierpnia 2015r. przedsiębiorca nadesłał formularz opłaty z tytułu koncesji za 2014r. (k.11akt adm.). Koncesjonariusz uiszczył należną opłatę po otrzymaniu wezwania Prezesa URE. Z formularza opłaty wynika, że przedsiębiorca uiszczył należną opłatę z półrocznym opóźnieniem, w dniu 4 sierpnia 2015r. Jednocześnie przedsiębiorca wyjaśnił, że nieprzestrzeganie warunków koncesji wynikało z niewiedzy. (k.10-12 akt adm.)

Pismem z dnia 20 sierpnia 2015 r. nr (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W. poinformował Prezesa URE, iż Przedsiębiorca prowadzi sprzedaż paliw ciekłych za pomocą infrastruktury zlokalizowanej na terenie bazy paliw w M. k/L.. (k.13-14 akt adm.) Zgodnie z warunkiem 1. przedmiotem udzielonej powodowi koncesji jest działalność gospodarcza w zakresie obrotu paliwami ciekłymi: benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze, olejami napędowymi, olejem napędowym (w tym naftą), gazem płynnym, estrami stanowiącymi samoistne paliwa ciekłe z wyłączeniem obrotu tymi paliwami przy wykorzystaniu stacji/baz paliw i autocystern oraz z wyłączeniem obrotu konfekcjonowanymi paliwami ciekłymi.

Z pisma Dyrektora UKS we W. wynika, że w trakcie prowadzonego przez UKS postępowania kontrolnego ujawniono, iż od czerwca 2014 r. (...) sp. z o.o. z/s we W. prowadziła sprzedaż detaliczną z wykorzystaniem infrastruktury zlokalizowanej na terenie bazy paliw w M. na rzecz różnych podmiotów detalicznych (m.in. małe firmy, rolnicy). Zaplecze techniczne pozwalające na prowadzenie działalności zakupu i sprzedaży oleju napędowego koncesjonariusz

wydzierżawiał na podstawie umowy z dnia 14 kwietnia 2014 r., zgodnie z którą wykorzystywał na terenie bazy paliw w M.: dwanaście legalizowanych zbiorników podziemnych przeznaczonych do magazynowania oleju napędowego, bazowego i smarowego o łącznej pojemności 710 m³, system pomp i rurociągów, nalewek do olejów napędowych, fronty spustowe do oleju napędowego, plac parkingowo-manewrowy o pow. 2000 m², dostęp do elektronicznej wagi samochodowej o ciężarze całkowitym 60 ton, kontener biurowy z dostępem do pomieszczeń socjalnych oraz wszelkie legalizowane przyrządy pomiarowe niezbędne do prowadzenia działalności handlowej. W okresie objętym postępowaniem UKS Spółka zatrudniała łącznie pięć osób, w tym cztery zatrudniane na 1/2 i etatu na stanowisku pracownik obsługi bazy w M.. Przesłuchani w charakterze świadka zatrudnieni w Spółce pracownicy zeznali, że do ich obowiązków należała m.in. sprzedaż detaliczna paliwa z dystrybutorów. W ciągu dnia na bazie paliw w M. tankowanych było od 20 do 30 samochodów, głównie były to ciągniki rolnicze, samochody dostawcze rolników. W bazie tej zaopatrują się okoliczni mieszkańcy, rolnicy, głównie stali klienci. (k.13-14 akt adm.)

Pismem z dnia 29 września 2015 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia udzielonej Spółce decyzją Prezesa URE nr (...) z dnia 14 stycznia 2014 r. koncesji na obrót paliwami ciekłymi ze względu na rażące naruszenie warunków koncesji.(k.17 akt adm.)

Pismami z dnia 9 i 22 października 2015 r. Spółka wystąpiła o udostępnienie jej treści pisma z dnia 20 sierpnia 2015 r. nr (...) Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W.. (k.20 i 24 akt adm.) Pismem z dnia 2 listopada 2015 r.(k.20 i 24 akt adm.) Prezes URE przedstawił kopię ww. pisma UKS w części dotyczącej koncesjonariusza.(k.165 akt adm.)

Pismem z dnia 2 listopada 2015 r. wezwano Przedsiębiorcę do przedstawienia dokumentów i informacji potwierdzających przestrzeganie przez niego przepisów prawa, wypełnianie warunków udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi oraz zaprzestanie naruszania warunku określonego w przedmiocie i zakresie koncesji, a w szczególności do przedstawienia:

- oryginału aktualnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności członków zarządu spółki;
- oryginału aktualnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności (...) sp. z o.o. (jako podmiotu zbiorowego);
- udokumentowania posiadania tytułu prawnego do lokalu przy ulicy (...) we W.;
- wyjaśnienia, czy Przedsiębiorca prowadzi działalność pod wskazanym wyżej adresem oraz dlaczego korespondencja przekierowywana jest do J.;
- uzasadnienia naruszenia warunku 2.4.1. koncesji poprzez niepoinformowanie o istotnych zmianach w spółce;
- szczegółowego opisu prowadzonej działalności koncesjonowanej od dnia jej podjęcia, a w szczególności od czerwca 2014 r. do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie,
- przedstawienia zestawienia faktur zakupu i sprzedaży paliwa przez powoda od dnia podjęcia działalności do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie,

- zestawienia dokumentów potwierdzających wykonanie przez koncesjonariusza kontroli

jakości paliw importowanych z zagranicy,

- udokumentowania zaprzestania naruszania warunków umieszczonych w koncesji poprzez

przedstawienie potwierdzenia zakończenia dzierżawy bazy paliw w M., bądź

złożenia wniosku o rozszerzenie koncesji wraz z niezbędnymi dokumentami. (k.163 akt

adm.)

Do odpowiedzi z dnia 19 listopada 2015 r. Przedsiębiorca dołączył m.in. nieoryginalne zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 1 września 2015 r. o niefigurowaniu E. K. w Kartotece Karnej KRK oraz umowę najmu lokalu przy ul. (...) we W. zawartą pomiędzy (...) S.A. a osobą fizyczną niebędącą koncesjonariuszem-J. P. (1). Nie przedstawił natomiast żądanych dokumentów i wyjaśnień. Nie udokumentował posiadania tytułu prawnego do siedziby przy ul. (...) we W. przez (...) sp. z o.o. Ponadto nie przedstawił dokumentów technicznych, w tym świadectw (...), dla wykorzystywanych środków transportu oraz świadectw jakości paliw będących przedmiotem obrotu. Nie przedstawił opisu prowadzonej działalności objętej koncesją i nie udokumentował zaprzestania naruszania warunku określonego w przedmiocie i zakresie koncesji. (k.167-218 akt adm.)

Pismem z dnia 17 grudnia 2015 r. Prezes URE ponownie wezwał Przedsiębiorcę do udokumentowania przestrzegania warunków określonych w koncesji, w tym warunków szczególnych, oraz do udokumentowania zaprzestania naruszania warunku określonego w przedmiocie i zakresie koncesji. (k.220-221 akt adm.). Przedsiębiorca nie odpowiedział na wezwanie Prezesa URE.

Pismem z dnia 17 grudnia 2015 r. poinformowano Przedsiębiorcę o rozszerzeniu postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia koncesji o naruszenie punktów: 2.1.1. (naruszenie art. 33 ust. 1 pkt. ustawy Prawo energetyczne), 2.1.2., 2.2.2., 2.2.3., 2.2.4., 2.2.5. i 2.2.6 z uwagi na brak udokumentowania przez Spółkę wywiązywania się obowiązków nałożonych przez powyższe warunki oraz o naruszenie warunku 2.4.1. z uwagi na niepoinformowanie Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej koncesją nie później niż 14 dni od dnia ich powstania (k.222)

Pismem z dnia 26 stycznia 2016 r. poinformowano powoda o zakończeniu postępowania dowodowego oraz pouczono o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Zawiadomienie odebrano w dniu 1 lutego 2016 r. Przedsiębiorca nie skorzystał ze wskazanych możliwości. (k.223 akt adm.)

W dniu 17 lutego 2016r. Prezes wydał zaskarżoną decyzję o cofnięciu powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi. (k.225 akt adm.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 41 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne Prezes URE cofa koncesję albo zmienia jej zakres w przypadkach określonych w art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W art. 58 ust. 2 Ustg ustawodawca ustalił, że organ koncesyjny obowiązany jest do cofnięcia albo zmiany udzielonej koncesji, w przypadku gdy stwierdzi, że przedsiębiorca:

- 1) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa,
- 2) w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją.

Po analizie treści decyzji oraz akt postępowania administracyjnego, Sąd stwierdził, że powód rażąco naruszył warunki wykonywania działalności koncesjonowanej określone w koncesji oraz w ustawie. W złożonym odwołaniu powód nie twierdził, że ustalenia dokonane w wyniku kontroli UKS nie były zgodne ze stanem faktycznym.

Zgodzić należy się z Prezesem URE, że w prowadzonej działalności gospodarczej powód rażąco naruszył warunek koncesji dotyczący określenia przedmiotu i zakresu koncesji. Zgodnie z art. 33 ust. pkt. 3 ustawy Prawo energetyczne Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności. Na etapie postępowania administracyjnego o udzielenie koncesji powyższy warunek podlega ścisłej

weryfikacji, a przedsiębiorca zobowiązany jest do przedstawienia szeregu dokumentów potwierdzających, że eksploatowana przez niego infrastruktura spełnia wymogi przewidziane przepisami prawa. Poprzez prowadzenie działalności koncesjonowanej przy wykorzystaniu bazy paliw w M. powód w rażący sposób naruszył warunek określony w przedmiocie i zakresie koncesji. Ponadto swoim postępowaniem uniemożliwił weryfikację, czy eksploatowana infrastruktura spełnia wymogi przewidziane przepisami prawa, a w szczególności czy baza paliw w M. spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie. Ponadto Przedsiębiorca nie udokumentował w żaden sposób zaprzestania naruszania ww. warunku.

Odnosnie naruszenia tego warunku, nie można zgodzić się zarzutem powoda, że Prezes URE nie miał uprawnień do podejmowania jakichkolwiek ustaleń w przedmiocie koncesji na obrót paliwami ciekłymi na podstawie ustaleń dokonanych w postępowaniu podatkowym prowadzonym przez UKS. Ustalenia przekazane przez organ kontrolny były istotne dla niniejszego postępowania i stanowią dowód w sprawie. Informacje przekazane przez UKS potwierdziły bezspornie, że powód prowadzi działalność koncesjonowaną niezgodnie z warunkami koncesji tj. za pomocą infrastruktury zlokalizowanej na terenie bazy w M.. Ustalenia te UKS we W. ośrodek zamiejscowy w J. poczynił za pomocą zeznań świadków - pracowników powoda: P. U. (k.152-153 akt adm.) J. P. (2) (k.155-157 akt. adm.), K. B. (k.158-160 akt adm.), a także jedynego udziałowca spółki A. K. (k.161-162 akt adm.). Powód zapoznał się z dokumentami UKS przekazanymi przez Prezesa URE, jednakże nie odniósł się do zarzutów prowadzenia działalności niezgodnie z zakresem koncesji. W odwołaniu powód ograniczył się do negocjowania uprawnień pozwanego do dokonywania ustaleń na podstawie informacji przekazanych przez UKS. Jednakże w toku postępowania administracyjnego nie złożył wyjaśnień w tym zakresie, ani nie wykazał żadnej inicjatywy dowodowej, nie przedstawiając żadnych dowodów na obalenie ustalenia, iż prowadzi działalność niezgodnie z zakresem koncesji. Prezes URE kilkakrotnie wzywał powoda do złożenia wyjaśnień oraz przedstawienia dokumentów w tym zakresie, z czego jednak powód nie skorzystał. W toku postępowania administracyjnego, oraz w toku postępowania odwoławczego powód nie zaprzeczył, że prowadził działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami na terenie bazy pali w M.. W tym stanie, na mocy art. 230 k.p.c. Sąd uznał te okoliczności za przyznane.

Kolejne uchybienie powoda dotyczyło naruszenia pkt. 2.1.1 koncesji poprzez niewnoszenie corocznych opłat z tytułu koncesji z wyznaczonym ustawowo terminie. Obowiązek ten wynika z art. 34 ust. 1 Pe oraz z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja. Opłatę należy wnieść w terminie do 31 marca każdego roku (§ 4 ust. 1 powołanego rozporządzenia) na podstawie przychodów z działalności objętej koncesją osiągniętych w roku poprzednim.

Powód zarzucił, iż uchybienie powyższe nie może być traktowane w kategoriach rażącego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów Pe, ponieważ nie zostały zbadane okoliczności wskazujące na brak zawinienia po stronie skarżącego, a interes Skarbu Państwa nie jest zagrożony.

W świetle art. 34 ust. 1 Pe obowiązek regulowania należności z tytułu opłat koncesyjnych stanowi podstawowy, publicznoprawny obowiązek koncesjonowanego przedsiębiorcy energetycznego. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że powód uiszczył pierwszą opłatę z tytułu koncesji dopiero półtora roku po terminie, natomiast drugą pół roku po terminie. Oznacza to, że powód dwukrotnie zlekceważył spoczywający na nim z mocy prawa obowiązek. Dwukrotny brak terminowego regulowania należało zakwalifikować jako rażące naruszenie obowiązku wynikającego z przyznanej koncesji. Tej oceny nie zmienia wskazywanie przez powoda w piśmie z dnia 3 sierpnia 2015r na brak wiedzy na temat rzeczonego obowiązku.. W udzielonej Spółce koncesji wyraźnie stwierdzono, że podmiot ten ma (m.in.) obowiązek prowadzenia działalności na zasadach określonych w ustawie – Prawo energetyczne i wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych, co obejmuje również wymóg wnoszenia opłat koncesyjnych. Powód, jako podmiot profesjonalny, na którym ciąży obowiązek prowadzenia działalności koncesjonowanej z należytą starannością, powinien zapoznać się z obowiązkami nałożonymi na niego w przepisach ustawy Prawo energetyczne oraz w aktach wykonawczych. Dla rozstrzygnięcia sprawy istotne jest dwukrotne, do chwili wydania

decyzji, naruszenie prawnomaterialnego, a więc nieprzywracalnego, a zarazem bezwzględnie obowiązującego terminu określonego w przepisie § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja. Według tego przepisu coroczną opłatę koncesyjną wnosi się do 31 marca każdego roku, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

Kolejne uchybienie koncesjonariusza dotyczyło nie udokumentowania tytułu prawnego do lokalu przy ul. (...) we W., w którym zgodnie z zapewnieniem powoda mieści się siedziba spółki. Powód zarzucił, że pojęcie siedziby przedsiębiorcy dotyczy miejscowości, zgodnie z definicją z art. 41 k.c., a nie konkretnego adresu, zatem nieprawidłowości te nie mają znaczenia i nie doszło do naruszenia art. 33 ust. 1 pkt 1 oraz art. 37 ust. 1 pkt 1 Pe. Poza tym, zdaniem powoda, okoliczności posiadania siedziby były badane na etapie udzielania koncesji. Zarzuty powoda uznać należy za bezpodstawne. W toku postępowania Przedsiębiorca nie przedstawił tytułu prawnego do w/w lokalu. Przedstawiona przez powoda w toku postępowania administracyjnego umowa najmu lokalu, zawarta została między (...) S.A. z siedzibą w C. oraz J. P. (1) zamieszkałym w C., jako najemcą, który od lutego 2014 r. nie jest jedynym udziałowcem i członkiem zarządu Spółki (k. 20- 21). Powód nie wyjaśnił, jaką obecnie funkcję w Spółce pełni J. P. (1). Jak w wynika ze znajdujących się w aktach administracyjnych zeznań jedynego udziałowca spółki - (...) - pod wskazanym adresem Spółka nie prowadzi działalności, a korespondencja jest przekierowywana na adres w J.. Nie ma racji powód, iż posiadanie siedziby jest wymagane jedynie na etapie udzielania koncesji. Powód jako koncesjonowany przedsiębiorca zobowiązany jest posiadać siedzibę przez cały czas trwania działalności koncesjonowanej, a o zmianie siedziby powiadamiać Prezesa URE (warunek 2.4.1. koncesji). Termin, w jakim przedsiębiorca obowiązany jest zgłosić Prezesowi URE wszelkie zmiany danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji, o których mowa w art. 49 usdg wynosi 14 dni (art. 59 usdg). Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, adres we W. nie był faktyczną siedzibą Przedsiębiorcy, a o adresie faktycznej siedziby nie powiadomiono Prezesa URE, co stanowiło naruszenie warunków przyznanej koncesji.

Powód dopuścił się także naruszenia szczególnych warunków koncesji określonych w pkt. 2.2. Prezes URE wzywał stronę do udokumentowania przestrzegania powyższych warunków, w szczególności do przedstawienia dokumentów potwierdzających, że środki transportu, którymi dokonywany będzie przewóz paliw, spełniają wymogi określone przepisami prawa (warunek 2.2.2. koncesji) oraz, że parametry jakościowe paliw są zgodne z parametrami określonymi w przepisach (warunek 2.2.5. koncesji). Koncesjonariusz nie odpowiedział na te wezwania. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, w tym z zeznań świadków, dostawcą paliwa na bazę w M. była spółka niemiecka (...) posiadająca koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. W związku z tym powinna ona dokonywać badania laboratoryjnego paliw kupionych z zagranicy oraz przekazywać wyniki tej kontroli swojemu odbiorcy. Powód nie przedstawił natomiast tych dokumentów, a ponadto jako swoich dostawców wskazywał inne spółki. Takie zachowanie powoda wskazuje na lekceważenie warunków przyznanej koncesji. Powód natomiast odnosząc się do tego uchybienia nie wskazał żadnej merytorycznej argumentacji, negując wyłącznie ustalenia Prezesa URE.

Ostatnim naruszeniem warunków koncesji przez powoda było niepoinformowanie Prezesa URE o zmianach osobowych w składzie wspólników powoda. Od czasu udzielenia koncesji dwukrotnie doszło do zmiany wspólników oraz członków zarządu spółki, o czym nie poinformowano Prezesa URE. Obowiązek informowania organu koncesyjnego o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności zmianach wynika z pkt. 2.4.1. udzielonej koncesji. Niewątpliwie taką istotną zmianą są zmiany w składzie udziałowców i członków zarządu spółki. Obowiązek informowania Prezesa URE o takich zmianach motywowany jest koniecznością kontrolowania, aby członkowie zarządu były osobami niekaranymi. W świetle powyższego nie zasługuje na uwzględnienie zarzut powoda, iż tego rodzaju zmiany są normalną praktyką z funkcjonowaniu spółek handlowych i nie mają znaczenia z punktu widzenia działalności objętej koncesją.

Zgodnie z art. 41 ust. 3 Pe Prezes URE obligatoryjnie cofa koncesję albo zmienia jej zakres w przypadkach określonych w art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, z którego dla organu koncesyjnego wynika obowiązek

cofnięcia koncesji lub zmiany jej zakresu, w przypadku gdy przedsiębiorca, między innymi, rażąco narusza warunki określone w koncesji.

W ocenie Sądu, liczba oraz uporczywość naruszeń warunków koncesji oraz przepisów ustawy Prawo energetyczne jakich dopuściła się (...) sp. z o.o., uzasadnia stanowisko, że naruszenia te mają charakter rażący, zwłaszcza w okolicznościach braku złożenia żądanych przez Prezesa URE pismami z dnia 2 listopada 2015r. oraz 17 grudnia 2015r. wyjaśnień. Zdaniem Sądu, już samo prowadzenie przez Przedsiębiorcę obrotu paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu infrastruktury zlokalizowanej na terenie bazy paliw w M. jest rażącym naruszeniem warunku określonego w przedmiocie i zakresie koncesji, natomiast nie było to jedyne uchybienie przedsiębiorcy. Powód nie wykazał, że nie dopuścił się opisanych naruszeń oraz, że zaprzestał wskazanego naruszania koncesji i nałożonych przepisami ustawy obowiązków. Przedstawione w odwołaniu zarzuty nie stanowią podstawy uwzględnienia odwołania i uchylecia zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie powoda jako bezzasadne - art. 479⁵³§1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym do 27 października 2016r. (Dz. U. z 2015 r., poz.1804).

SSO Witold Rękosiewicz